

Juleaftensprædiken

Af konstitueret sogne- og hospitalspræst Asger Grove Korsholm

Salmer:

120 Glade jul

114 Hjerte, løft din glædes vinger

121 Dejlig er jorden

Juleevangeliet, Lukasevangeliet kap. 2 v. 1-20

Jesu fødsel

Og det skete i de dage, at der udgik en befaling fra kejser Augustus om at holde folketælling i hele verden. Det var den første folketælling, mens Kvirinius var statholder i Syrien. Og alle drog hen for at lade sig indskrive, hver til sin by. Også Josef drog op fra byen Nazaret i Galilæa til Judæa, til Davids by, som hedder Betlehem, fordi han var af Davids hus og slægt, for at lade sig indskrive sammen med Maria, sin forlovede, som ventede et barn. Og mens de var dér, kom tiden, da hun skulle føde; og hun fødte sin søn, den førstefødte, og svøbte ham og lagde ham i en krybbe, for der var ikke plads til dem i herberget.

I den samme egn var der hyrder, som lå ude på marken og holdt nattevagt over deres hjord. Da stod Herrens engel for dem, og Herrens herlighed strålede om dem, og de blev grebet af stor frygt. Men englen sagde til dem: »Frygt ikke! Se, jeg forkynder jer en stor glæde, som skal være for hele folket: I dag er der født jer en frelser i Davids by; han er Kristus, Herren. Og dette er tegnet, I får: I skal finde et barn, som er svøbt og ligger i en krybbe.« Og med ét var der sammen med englen en himmelsk hærs-kare, som lovpriste Gud og sang:

Ære være Gud i det højeste og på jorden!

Fred til mennesker med Guds velbehag!

Og da englene havde forladt dem og var vendt tilbage til himlen, sagde hyrderne til hinanden: »Lad os gå ind til Betlehem og se det, som er sket, og som Herren har forkyndt os.« De skyndte sig derhen og fandt Maria og Josef sammen med barnet, som lå i krybben. Da de havde set det, fortalte de, hvad der var blevet sagt til dem om dette barn, og alle, der hørte det, undrede sig over, hvad hyrderne fortalte dem; men Maria gemte alle disse ord i sit hjerte og grundede over dem. Så vendte hyrderne tilbage og priste og lovede Gud for alt, hvad de havde hørt og set, sådan som det var blevet sagt til dem.

Amen

Prædiken

Det er det mærkeligste år, jeg skal holde juleprædiken i, i alle de 33 år, jeg har været præst.

Jeg har altid vidst, at der juleaften sidder en flok mennesker i kirken og venter at få noget med hjem fra juleaftensgudstjenesten.

Kirkegængerne kan have meget forskelligt i tanker og sind juleaften.

Der sidder mange, som er glade og forventningsfulde og føler, at de har haft lykkens lune vinde i ryggen.

Andre sidder med smerte over at have mistet en, de holdt af i årets løb.

Andre sidder med smerte over, at parforholdet eller familielivet knirker eller er gået i stykker.

Nogle sidder med triste tanker over at være ramt af alvorlig sygdom eller kronisk sygdom.

Ja nogle ved ikke, hvordan de skal komme igennem juleaften og venter kun på, at den er overstået.

Sådan kan vi hver især sidde med både glæder og sorger juleaften.

Alligevel er i år anderledes. Jeg har i mit liv ikke oplevet et så anderledes år. Coronaen har virkelig sat dagsordenen.

Derfor kunne jeg ikke kun vælge Glade jul og Dejlig er jorden som salmer i dag.

Jeg måtte også have ”Hjerte løft din glædes vinger” med. Den er skrevet af den tyske præst Paul Gerhardt, som var præst syd for Berlin i midten af 1600-tallet. Hans sogn var hårdt ramt af 30-års krigen med plyndringer, samt pest og ildebrand. Provsten var blevet skudt foran kirkens alter og byens husstande var reduceret fra 245 til 42.

Ind i denne krise skrev han denne salme til sin menighed. Hvordan kan Gud tillade så megen ondskab, har mange tænkt og spurgt. Paul Gerhardt skriver, at Guds kærlighed møder os, selv når livet er sværest. Han elskede os så meget, at han gav os sin søn julenat. Sådan kan vi også møde menneskers kærlighed, når vort liv er sværest.

114 v. 3: I, som tunge stier træde, stands og hør: Her er dør til den sande glæde; og i huset inden døre trøstes ved slig en fred, ingen sorg tør røre!

Sådan skrev Paul Gerhardt i 30 års krigen. Gælder det også for os i dette Corona år?

Ja. Året har givet os nogle nye ord. Jeg vil nævne fire af dem og sige til jer, at juleevangeliet også har noget at sige ind i disse ord og de følelser og situationer, ordene præcist beskriver.

Da Mette Frederiksen i marts meddelte, at regeringen lukkede Danmark ned og vi blev påbudt at holde afstand og ikke røre ved hinanden, opstod er snart et nyt ord: Hudsult.

Hudsult. Vi længes efter et håndtryk. Vi længes efter at give et knus og få et knus. Men nej. Hold afstand.

Vores tro på Gud er udfordret af, at Gud er usynlig og oppe i himlen, så langt borte fra os. Vores tro og tvivl kan også lide af hudsult. Savne at mærke Guds nærvær.

Julenat kom Gud til os i sin søn – i kød og knogler og hud. Han levede menneskeliv her på jorden, med glæder og sorger, sundhed og sygdom, fest og sult, fællesskab og ensomhed, ja liv og død.

En dansk revyviser har et omkvæd: *Det er svært at være menneske, jeg har prøvet det selv.*

Det, kunne Jesus såmænd også synge. Han var og er Guds søn. Men han har prøvet at være menneske.

Da, vi så skulle til at gå med mundbind i butikker m.v. gik der ikke lang tid inden vi fik et ord mere: Ansigtssult.

Ansigtssult. Vi kunne ikke altid se, hvem der smilede til os med øjnene. Eller sagde: Hils hjemme. Ansigtssult minder os om, hvor meget vi aflæser i et andet menneskes ansigt. Vi genkender på ansigtet. Vi ser, hvordan andre har det, ved at se deres ansigt.

Juleevangeliet er, at Guds ansigt ser vi i Jesu ansigt.

Hvordan var Jesu ansigt så? Ja, han kunne være streng og vred, når han mødte ondskab og hykleri. Han blev vred på sine disciple, da de ville holde børnene og deres mødre væk fra Jesus. Han væltede kræmmernes boder i templet, fordi de forstyrrede menneskers behov for ro til lytten, eftertanker og bøn.

Men Jesu ansigt lyste af barmhjertighed og kærlighed, når han mødte mennesker, der var små. Børnene. Også når han mødte mennesker, som var blevet gjort små. De fattige. De udstødte. De fremmede. Dem, der havde fejlet. Dem, der savnede fællesskab. Dem, der savnede Gud. Dem, der havde svært ved at tro.

Nu kom Coronaens anden bølge, og vi blev opfordret til kun at omgås 10 personer. Det er vores boble. 10 personer. Det er ikke rart at drosle fællesskabet med resten af vores netværk ned. Holde sig til dem i boblen.

Boblen. Juleevangeliet er, at Guds søn kommer til os i vores boble. Han kom til Josef og Maria i deres boble. Han blev en del af hyrdernes boble. Han er en del af din og min boble.

For hver gang vi døber et barn i Folkekirken, læser vi Jesu dåbsbefaling om at gøre mennesker til hans disciple ved at døbe dem og oplære dem. Så lover han at være med os alle dage indtil verdens ende.

Derfor er du ikke alene i din boble. Jesus Kristus er med dig. Ja, han bor ved troen i dit hjerte.

Samfundssind. Det er det sidste Corona ord, jeg vil nævne. Det er valgt til at være årets nye ord. Dem, der har valgt det, har undersøgt, om det findes andre lande og sprog. Det gør det ikke.

Vi danskere har i Corona tiden vist samfundssind. Vi har gjort noget og vi har undladt noget – ikke bare for vores egen skyld, men for alle andres skyld. Vi har vist samfundssind. Vi har tænkt på de andre. Vi har været med til at beskytte hinanden.

Det er helt i tråd med juleevangeliet. Jesus kom ikke kun for at gøre, hvad der var bedst for ham selv. Han levede ikke kun for sig selv. Han levede for os, ja han døde og opstod for os. For at vi kan være forenet med Gud i det, som vi kalder Guds rige og det evige liv. Jesus viste samfundssind med os.

Og han understregede næstekærligheden som den vigtigste grundregel i vores fællesskab med hinanden. I vores forhold til andre mennesker.

Vi kan ikke have et lige godt og varmt forhold til alle. Men næstekærlighedsbuddet: *Du skal elske din næste som dig selv* - Fortæller os, at vi skal ville andre mennesker et lige så godt liv, som vi selv ønsker. Og er der noget vi kan gøre for næsten, så skal vi søge at gøre det.

Vi må elske os selv. Det siger næstekærlighedsbuddet altså også. Det er vigtigt. Det kan være lige så svært som at elske andre.

Kristendommens budskab er, at Guds kærlighed, da han sendte os sin søn, og vores kærlighed til os selv og vores kærlighed til andre, er flettet ind i hinanden. Som det flettede julehjerte på juletræet

Derfor kan vi også i et Corona år ønske hinanden: Glædelig jul. Ønske hinanden en god jul med glæde.

Amen